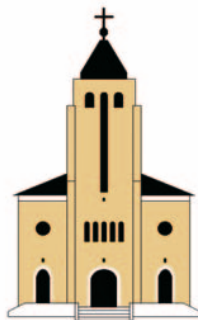

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2017/4. SZÁM • SZEPTEMBER 10.

VENI SANCTE

Kedves Testvérek!

A plébánia új kormányzójaként örömmel tölt el, hogy néhány mondatot írhatok plébániai újságunk első oldalára. Istennek szándéka és egyben megtiszteltetés, hogy visszatérhetek és azon a plébánián szolgálhatok, ahol néhány évvel ezelőtt lelkipásztorként tevékenykedtem. Mivel ismerem a hívek többségét, és ismerem a környéket is, így nem aggodalommal, hanem felelősséggel tekintek az átvételre. Munkámnak akkor lesz eredménye és értelme, ha híd leszek Isten és a plébánia hívei között. Ugyanakkor az egyházközség ügyei akkor tudnak eredményesen folyni, ha mindannyian munkálkodunk, ha megértjük egymást, ha az öröm és a bánat idején is egymás mellett állunk, és mindenekelőtt akkor, ha imádkozunk egymásért.

Isten kezébe helyezem a Szemeretelepi Katolikus Plébániát, és imádkozom azért, hogy a jövőben mindannyian szünet nélkül megtapasztaljuk a Mennyei Atya szeretetét, kegyelmét és áldásait. A szeptember 10-i családi napnak is az a célja, hogy megéljük az egységet, és megérezzük a bőkezű megosztás erejét.

Örömmel kívánok sikeres új évet az iskolásoknak, és mindazoknak, akik különböző tanulmányokat folytatnak. Legyen veletek a Szentlélek, hogy bölcsességben és tudásban növekedjete tovább a fegyelmezettség mellett. Engedelmeskedjete szüleiteknek és tanáraitoknak, viselkedjete velük tisztelettudóan. Imádkozom a szülőkért is, akik a nyári szünet után most térnek vissza újra a munkába. Áldjon meg titeket az Isten! Legyetek jók, és tegyete jól a dolgotok. Az idősebb szülőknek pedig azt kívánom, hogy legyen nyugodt idejük a pihenésre és az imádságra.

Végül pedig Szent Pál szavaival szeretném zárni ezt a beköszöntőt: „*Ne hasonuljatek a világhoz, hanem gondolkodástokban megújulva alakuljatek át, hogy felismerjetek, mi az Isten akarata, mi a helyes, mi a kedves előtte és mi a tökéletes.*” Törekedjünk közösen azt tenni, ami helyes, ami kedves, és ami tökéletes. Az Úr áldja meg az igyekezetünket!

M. R. A.

SZEMÉLYI VÁLTOZÁS PLÉBÁNIÁNKON

Dr. Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek többek között az alábbi változtatásokat rendelte el 2017. augusztus 1-jei hatállyal:

Dr. Kulcsár Sándor plébániai kormányzó urat – felmentve a Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia kormányzói tisztségéből – a Dorogi Szent József Plébánia kormányzójává, valamint a Csolnoki Nepomuki Szent János Plébánia és az Únyi Szent Mihály Plébánia kormányzójává nevezte ki.

Mahimai Raj Anthony káplán urat – felmentve a Budapest-Külsőferencvárosi Szent Kereszt Plébánián betöltött kápláni tisztsége alól – a Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia kormányzójává nevezte ki.

SÁNDOR ATYA BÚCSÚZTATÁSA

Július 23-án, a vasárnap délelőtti ünnepi szentmisén búcsúztattuk Kulcsár Sándor atyát. *Lángné Kovács Dóra* köszönte meg Sándor atya templomunkban végzett lelkipásztori munkáját, és azt kívánta, hogy jókedvét megtartva legyen sikeres új állomáshelyein karizmái kibontakoztatásában.

MAHI ATYA KÖSZÖNTÉSE

Új lelkipásztorunkat, Mahimai Raj Anthont, Mahi atyát az augusztus 6-i szentmisén *Maros Pál* az alábbi szavakkal üdvözölte:

Tisztelt Plébános Úr, kedves Mahi atya!

Megmaradt bennem egy mondat, amit Király Attila esperes úr mondott csaknem egy évvel ezelőtt Sándor atya bemutatásakor, hogy tudniillik minden plébánosváltáskor Istennek terve van a plébánossal is és a plébániai közösséggel is. Azt már csak én teszem hozzá, hogy – csakúgy, mint Istennek annyi más terve esetén is – önző és szüklátóköri emberi gondolkodásunkkal ezt a tervet sokszor nem értjük, olykor lázadunk is ellene, és gyakran évek távlatára van szükségünk ahhoz, hogy felismerjük:

Isten ezúttal sem tévedett, terve javunkra vált.

A Jóisten velünk kapcsolatos legújabb tervének – mármint annak, hogy a bíboros úr téged helyezett Szemerére plébániai kormányzónak – közösségünk legnagyobb része örül, és tudom, hogy te is szívesen térsz vissza plébánosként első magyarországi káplánkodásod helyszínére.

Az öröm azonban nem szabad, hogy el-kényelmesítsen minket, téves volna azt gondolnunk, hogy most már minden magától jól fog menni. Téged ismerve abban biztos vagyok, hogy szeretetteljes légkör fog uralkodni a plébánián, ami nagyon fontos, de ahhoz, hogy Isten legújabb tervét együtt megvalósítsuk, érzésem szerint nem elég. Szükség lesz ehhez koncepcióra, kreativitásra, kitartásra, olykor vitára, sőt néha szigorra is, és persze legfőképp hitre, hogy Isten segítségével sikerülni fog: lesz sok gyerek és fiatal a hittanórákon és az oltár előtti szolgálatban, és lesznek bőven felnőttek is, akik segítik a munkádat. Imádkozunk azért, hogy így legyen!

Egy kelta-ír köszöntő kifejezi összes jókívánságunkat: *Legyen ma béke belül. / Bíz abban, hogy pontosan ott vagy, ahol lenned kell. / Ne feledkezz meg a végtelen lehetőségekről, amelyek a hitből születnek benned és másokban. / Használj azokat, amiket adnak neked, és add tovább a szeretetet, amelyet kapsz. / Légy elégedett önmagaddal úgy, ahogy vagy. / Hagyd ezt a tudást beépülni a csontjaidba, és add meg a lelkednek az éneklés, a tánc, az ima és a szeretet szabadságát. / Ez mindannyiunk számára létezik.*

Isten hozott a Szemeretelepi Szent István Király Plébánián, Mahi plébános atya!

MAHIMAI RAJ ANTHONY

Mahimai Raj Anthony vagyok. Általában Mahinak szólítanak, ezt ugyanis egyszerűbb kimondani. A név, amit a keresztségben kaptam, vagyis a „mahimai raj” az anyanyelvemen, tamilul azt jelenti, hogy a „dicsőség királya”.

1975. április 16-án születtem Tamil Nadu Thevaram Sindalai Chrerry nevű településén, India déli részén. Katolikus szülőök gyermekeként egy kb. 4000 lakosú katolikus településen nőttem fel. Édesapám Anthony, édesanyám pedig Amala Pushpam. Van egy bátyám, Arul Sekar, neki üzlete van. Valamint van egy ikertestvérem, Guna Sekar, ő egy biztosítótársaságnál dolgozik. Ezenkívül van még egy öcsém is, aki nyugalmazott katona, 17 évig szolgált az országot. Minden testvérem családot alapított, gyerekeik vannak. 2003. augusztus 13-án, még pappá szentelésem előtt elvesztettem édesanyámat.

Édesanyám volt életemben az a sze-

mély, aki felkeltette az érdeklődésemet az imádság és az egyházi feladatok iránt. Nagyon szerette volna, ha pap lesz belőlem. Gyerekkoromban gyakran mondogatta nekem: „Pap vagy, Mahi, viselkedj rendesen.” A falunkban évente szenteltek papot, ez édesanyámat nagyon megérintette, és nagyon vágyott arra, hogy egy napon engem is papként lásson. Gyerekkoromban néha azt játszottam, hogy pap vagyok, és épp misézek. A tanítás után, otthon fehér lapokat a kezemben tartva a mise imádságait mondtam, ahogyan ezt a papok is teszik a templomban. Édesanyám később is bátorított engem és ikertestvéremet is, hogy szolgáljunk az Istennek.

Az iskola elvégzése után a plébánosunk sokunkat elvitt különböző szemináriumokba. Hosszú tanulás után, 2006. május 18-án pappá szenteltek a falumban, de édesanyám ekkor testben már nem lehetett velem. A szentelésemén édesapám magas

lázal ült a bal oldalamon, a jobbomon, édesanyám helyén pedig egy üres széket hagytunk. Édesanyám aki annyira szeretett volna engem papként látni, már csak a mennyből tehetta ezt meg.

Az egyházmegyémben, a közép-indiai Jhabuában, szolgáltam 5 éven át, azt követően jöttem Magyarországra, misszióba. Sokan kérdezték tőlem, hogy miért épp ezt az országot választottam. Nem én választot-

tam Magyarországot, hanem úgy kaptam ezt a küldetést. 2008-ban ugyanis a püspököm, Devprasad Ganawa Európába látogatott, és útja során találkozott Erdő Péter bíboros úrral. A bíboros meghívta a püspökömet, és azt kérte tőle, hogy küldjön papot a budapesti egyházmegyébe. Ő elfogadta ezt az ajánlatot, és miután hazaérkezett, megkérdezte tőlem, hogy nem lenne-e kedvem missziós tapasztalatot szerezni Magyarországon. Beleegyeztem, és 2011. március 27-én, édesanyám születésnapján ide is érkeztem. Másfél évig Szemeretelepen voltam, ezalatt az idő alatt szinte csak magyarul tanultam. A következő év augusztus elsejétől a Pestszenterzsébeti Plébániára kerültem 4 évre. Azután még egy évet szolgáltam az Ecseri úton, a Szent Kereszt Plébánián, és 2017. július 23-ától újra itt vagyok a szemeretelepi plébánián, plébániai kormányzóként szolgálom a közösséget.

Bárhová is kerültem eddig, mindig boldog voltam. A magyar emberek jók és kedvesek. Nap mint nap megtapasztalom a szeretetüket. Többen úgy tekintenek rám, mint családtagjukra. Minden elképzelhető módon gondoskodnak rólam, és imádkoznak értem. Isten áldását kérem rájuk, és mindenkire, akihez Isten engem szolgálni küld. Hálás vagyok Istennek, a Szűzanyának, a budapesti egyházmegye bíborosának és a püspökömnek, hogy lehetőséget kaptam arra, hogy ebben a csodálatosan szép országban szolgáljak. Boldog vagyok, hogy egy olyan nemzetet szolgálhatok, amelyet Szűz Mária oltalmába ajánlottak.

Csupán azt szeretném, hogy az életem mindig Isten szándékának megfelelően alakuljon, nagyon rászorulok a hívek imádságára, hogy mindig teljesíteni tudjam Isten szándékát az életemben.

A TEMPLOMBÚCSÚ KÉPEKBE

SZEPTEMBER

Szeptember hagyományos magyar neve *Szent Mihály hava*. A hónap jeles szentje **Nagy Szent Gergely pápa** Rómában született 540 körül, régi római arisztokrata családban.

Az évszázad, amelybe beleszületett, nyomorúsággal teli évtizedeket hozott a római népnek. A népvándorlás hódítói pusztították a római emlékeket, az embereket járványok, éhínség nyomor sújtotta.

Gergely ifjúkorában közigazgatási pályára készült, melyben gyors előrehaladást tanúsított. Harmincéves korára már a legmagasabb közigazgatási hivatalt viselte, Róma prefektusa lett. Pozíciójának köszönhetően jól átlátta a város és egész Itália helyzetét is.

Az elismert ifjú prefektus sikerei dacára sem találta meg belső békéjét. Csendre, magányra vágyott, hogy csak szellemi értékekkel foglalkozhasson. Ez a vágy élete végéig kísérete, de a történelem útját állta álmainak. Pápaként tevékeny, gyakorlatias életvitelre kényszerült: *„Szívünk szerint ugyan vágyódunk a csöndre, sokak java miatt azonban nélkülözniük kell.”* A római Szent Péter-bazilikában sírján ez áll: *Isten konzulja*.

A sikeres ifjú egy nap lemondott magas hivataláról, és csendben visszavonult atyja palotájába, ahol három nagynénjével elmélyült vallásos életet élt. Palotájukat kolos-

torrá alakította és Szent András oltalma alá helyezte.

Ezt a szemlélődő életet a pápa zavarta meg, aki a római egyház diakónusává szentelte. Így Gergely a hét kerület egyikének élére került, s az egyház karitatív és anyagi ügyeit intézte. Mikor a pápa látta, hogy milyen tehetségesen végzi el a rábízott feladatokat, Konstantinápolyba, a császári udvarba nevezte ki pápai követnek. Tehetsége, műveltsége révén nagy tekintélyre tett szert a császári udvarban. 585/586-ban tért vissza Rómába, majd visszavonult az általa alapított Szent András kolostorba.

589-ben megáradt a Tiberis, s elöntötte a várost. A lakosság egy része elpusztult az árvíz során, sokan pedig az utána következő járványnak estek áldozatul. Maga a pápa is meghalt. A római nép egyetlen alkalmas jelöltet látott, Gergelyt. 590. szeptember 3-án szentelték püspökké. Gergely a pápaságot az egyház szolgálatának tekintette.

Először a római és az itáliai népet vette gondjaiba. Épp éhínség fenyegetett, ezért a Patrimonium Petri – a római egyház nagybirtokainak – jövedelmét az éhség enyhítésére akarta fordítani. Mikor kiderült, hogy ezek a birtokok alig jövedelmeznek valamit, leváltatta a birtokkezelőket, és újakat nevezett ki. Az intézkedés meg is hozta az eredményt.

VERSSAROK

Reményik Sándor:

Istenarc

Egy istenarc van eltemetve bennem,
Tán lét-előtti létem emlék-képe!
Fölibe ezer réteg tornyosul,
De érzem ezer rétegen alul,
Csak nem tudom, mikép került a mélybe.

Egy istenarc van eltemetve bennem,
Néha magamban látom, néha másban.
Néha állok, mint fosztott ág, szegényen,
Ha rossz órámban eltűnik egészen
Alter-egóm az örök vándorlásban.

Egy istenarc van eltemetve bennem,
A rárakódott világ-szenny alatt.
A rámrakódott világ-szenny alól,
Kihűlt csillagok hamuja alól
Akarom kibányászni magamat.

Egy istenarc van eltemetve bennem,
S most ásót, kapát, csákányt ragadok,
Testvéreim, jertek, segítsetek,
Egy kapavágást ti is tegyetek,
Mert az az arc igazán én vagyok.

Egy istenarc van eltemetve bennem:
Antik szobor, tiszta, nyugodt erő.
Nem nyugszom, amíg nem hívom elő.
S bár világ-szennye rakódott reája,
Nem nyugszom, amíg nem lesz reneszánsza.

Nagyon szigorúan ügyelt arra, hogy az egyházi szolgálatban a bérlők és a parasztok igazságos és emberséges bánásmódban részesüljenek. A most már bőségesen befolyó jövedelmeket a templomok, a papság, a longobárdok elől menekülő szerzetesek és a római nép megsegítésére fordította. Sűrű levelezést folytatott a longobárd király feleségével, és ezzel előkészítette az egész longobárd törzs megtérését.

Gergely pápa liturgikus szövegeket is írt, fölkarolta a liturgikus énekek ügyét. Irodalmi hagyatékában 854 levelet találunk: regulát a papságnak, Jób könyvének teológiai magyarázatát, az itáliai szentek életrajzát.

Gergely pápa a középkor legolvasottabb szerzője volt. Ez magyarázza, hogy VIII. Bonifác negyedikként a nagy nyugati egyházatyák közé sorolja Szent Ambrus, Jeromos és Ágoston mellé. Nagy Szent Gergelyt 604. március 12-én temették el Rómában.

Istenünk, ki népedről megbocsátó jósággal gondoskodsz, és szeretettel uralkodol rajta, Szent Gergely pápa közbenjárására add meg a bölcsesség lelkét azoknak, akikre a kormányzás feladatát bíztad, hogy pásztoraid örök dicsősége legyen a szentek sokasága, akiket elvezettek Hozzád!

Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest 2009. N. K. E.

Július 26-án a Petőfi Irodalmi Múzeum udvarán Arany János megzenésített verseiből adott koncertet

a Kaláka együttes a költő születésének 200. évfordulója tiszteletére, melyet Irodalmi körünk számos tagja is meghallgatott.

SZÁLE KATA VILÁGBAJNOK!

Egy viszonylag fiatal sportág, a szinkronúszás képviselője – komoly versenyzői és edzői múlttal. A családi feladatok jónéhány évre háttérbe szorították a sportot: a háromgyermekes édesanya azonban tavaly ősszel úgy döntött, hogy újrakezdi az edzéseket. Az idei nyár azt bizonyította, hogy érdemes volt!

■ **Tavaly májusban született meg kislányod, Hannaróza. Akkor már tudtad, hogy idén augusztusban masters vb-n fogsz versenyezni?**

Kata: Azt tudtam csak, hogy szeretnék, hogy fogok is azt nem...

■ **Kinek az ötlete volt, hogy elindulj?**

Kata: Az enyém. Régi vágyam – amolyan bakancslistás – a masters versenyzés. Tavaly ősszel egy régi tanítványom mesélte, hogy elkezdett edzeni, mert novemberben lesz az első masters verseny itthon. Azt gondoltam, hogy ez nekem nagyon korai, de aztán szöveget ütött a fejemben: ha meg sem próbálok, akkor az annyit jelent, hogy előre eldöntöttem, hogy nem. És ha egy kis magyar versenytől tartok, akkor hogy állok majd a vébéhez?! Szóval heti egyszer, hétvégén, amikor Hannaróza aludt elszaladtam úszni, edzeni.

■ **A budapesti helyszínnek mekkora szerepe volt a döntésedben?**

Kata: Fontos szerepe volt, hiszen az, hogy nem kell utazni, nem kerül pénzbe, az sokat nyomott a latba. Megint csak azt gondoltam, hogy ha most „lebeszélem” magam róla ilyen-olyan indokokkal, akkor pláne nem megyek majd, ha messzebb lesz. Akkor még nem is gondoltam, hogy a szurkolók miatt is fontos a helyszín!

■ **Hányféle edzésük van a szinkronúszóknak? Segített edző a felkészülésben, vagy magad irányítottad a munkát?**

Kata: Úszó és szinkronúszó gyakorlatokat végzünk vízben, plusz lazítás, balett, futás szárazföldön. És parton is gyakoroljuk a koreográfiákat – ez is fontos. A szóló koreográfiáimat, edzéseket magam csináltam,

a csapathoz van edzőnk. Egy csapatkűr sokszoros munkát, gyakorlást, javítást igényel, azt nem lehet edző nélkül. Szólót sem ideális, persze, de ez volt.

■ **Egyéniben és csapatban is indultál. Ez mekkora plusz felkészülést igényelt?**

Kata: Eredetileg csak a szólót terveztem. Épp a babám miatt. Tudtam, hogy ott csak rajtam múlik, ha van egy órám, tudok edzeni, nem kell alkalmazkodni, összehangolni

– ez tűnt a legreálisabbnak. Aztán úgy tűnt, összejönne akár tízen is, amitől elindult a csapatról való ábrándozás/gondolkodás. Nekem ez abszolút esélytelennek látszott. De megint azt gondoltam, haladjunk lépésről lépésre, edzésről edzésre, majd meglátjuk. Ha nem megy, nem megy. Nem szerettem volna eleve kizárni, mert azért a csapat az csapat. Százszor jobb, mint egy szóló vagy egy duó. De nem mertem abbahagyni a szótól sem, hogy ne legyen két szék közül a földre pottyanás... Sokaig nem voltam benne biztos, hogy végig tudom csinálni. Sikerült, de így végül kicsit sok lett.

■ **Csapattársaid mind régi versenyzőtársaid?**

Kata: Két lány volt régi csapattársam és öt régi tanítványom. És voltak fiatalabbak is, akik pár éve hagyták csak abba a versenyzést.

■ **Ahhoz, hogy egy ilyen felkészülést végigcsinálj, a te akaratérődön kívül bizonyára nagy családi összefogásra is szükség volt...**

Kata: Abszolút. Tamás és a fiúk segítségével, hozzáállása nélkül nem ment volna. Minden edzést úgy oldottunk meg, hogy Tamásé volt otthon a három gyerek. Edzettünk pl. hajnalban, azt nagyjából végigaludták, de például Bende és Ambru egyedül mentek suliba azokon a napokon. Nyáron lett sűrűbb a program, de... – minden jó, ha a vége jó.

■ **Ismerted-e az ellenfeleket? Volt-e elvárásod magaddal szemben a helyezést illetően?**

Kata: Nem ismertem őket, illetve előre nem térképeztem föl senkit, semmit. Nem is lett volna időm, meg ez masters, itt nem a rivalizálás a lényeg. Nem volt más elvárásom, mint jól megcsinálni a kűröket. Fogalmam sem volt, mire számíthatok, csak szerettem volna úszni – újra!

■ **Egyéniben a 11. helyen végeztél, csapatban viszont világbajnok lettél. Milyen érzés ez?**

Kata: Hú! :) Hihetetlen.

■ **A plébániai közösségből több családot is láthattunk a lelátón...**

Kata: Nagyon örültem nektek, mindenkinek! Nagyon-nagyon jól esett, hogy sokan eljöttek!!!

■ **És most? Nem hiányoznak az edzések? Vannak-e további terveid?**

Kata: De! Kár volt belekóstolni, mert már emlékszem, hogy miért szerettem annak idején annyira... Épp mondtam Tamásnak, hogy holnap, a délutáni alvásidőben elszaladnék egyet úszni... És jövőre Szlovéniában lesz az Európa-bajnokság, az sincs messze...

■ **Gratulálunk, nagyon büszkék vagyunk rád!**

Kata: Köszönöm szépen!

M. P.

LELKIGYAKORLAT AZ IFJÚSÁGNAK

Pannonhalma, 2017. június 3–5.

Némi nehézség leküzdése után a tavalyi év után idén is sikerült összehozni plébániánk és a Főplébánia fiataljai számára a pannonthalmi lelkigyakorlatot. Pünkösöd háromnapos munka- és tanításmentes ideje nyújtotta az alkalmas időt, a bérmlások ellenére nyolc lány és tíz fiú jött el.

Idén a csend, az elcsendesedés, az istenkapcsolat és az emberi kapcsolatok volt a téma. Első nap bevezetésként mindjárt a csendről hallhattuk Farkas István piarista atya lelkigyakorlatos gondolatait. Nagyon didaktikus foglalta össze azokat a szempontokat, melyek a keresztény ember helyes istenkapcsolatának feltételei.

Másnap délelőtt abban a megtiszteltetés-

ben volt részünk, hogy az Apát úr fogadta csoportunkat. Nagyon közvetlen, kedves, személyes beszélgetés volt, melyben hallhattuk élete történetét, majd kérdezősködhettünk róla, hivatásáról, a bencésekről. Több tanulságos részletet idézett fel számunkra Szent Benedek regulájából. Ezt követően sportoltunk, ebédtünk, majd Elréd atya mesélt nekünk a bencés rend küldetéséről, sajátosságairól. Sok olyasmit tudhattunk meg, ami világosságot gyújtott eddigi tév- vagy félismereteink felett, mint pl. hogy míg a ferencesek és sok más szerzet elmennek evangelizálni, addig a bencések befogadnak, fontos számukra a stabil közösségükbe való befogadás, vendéglátás, és a helyben, közösségi életükön keresztül történő példamutató. Mindjárt megértettük Pannonhalma nyitottságának és élénk idegenforgalmának okát és célját... Délután ismét kiszabadulva, levezethettük feszülő energiáinkat. Jót ko-

saraztunk, majd zenéltünk a zeneteremben, és játszottunk.

Este az Ostrov (Sziget) című fekete-fehér orosz filmet néztük meg. Gerencsér László filmtudós szavait szabadon idézve: olyan film ez, mely a kereszténység lényegével foglalkozik. Egyetlen filmes eszköz sem képes olyan hitelesen közvetíteni a transzcendens valóságot, mint a kihagyás, amely által az ember művében hiány keletkezik, s ebbe a hiányba áramolhat bele a Természetfeletti. Ebben a filmben ezt lehet megatapasztalni.

Vasárnap reggel a Pannonhalmán papi szolgálatot teljesítő Bese Gergő atya beszélt nekünk az emberi kapcsolatokról. Pünkösdi ünnepét a szerzetesek miséjén, velük együtt ünnepeltük. Ezt követően Albin atyával találkoztunk, aki a konvent teremben beszélgetett velünk. A már megszokott közvetlen dialógus során elhangzott tanítás sokkal mélyebben belénk ivódott, mint ha tanári pózból prédikált volna számunkra.

Ebédet követően a szerzetesek délutáni zsolozsmáján vettünk részt. Ők minden nap – függetlenül attól, hogy mit csinálnak – tevékenységüket felfüggesztve összegyűlnek, és közösen imádkoznak. Naponta többször és együtt – apát, igazgatót, tanárt, gondnokot, vagy bármit, kortól, beosztástól, feladattól függetlenül, mint egy családban a testvérek. Ez teszi őket valóban egy közösséggé, és tartja ébren mindennapi feladatok közepette is istenkapcsolatukat. Szép volt látni, hogy a környezet, amiben élnek, és amelyben a hozzájuk betérő jövevényeket fogadják, milyen rendezett, igényes, esztétikus, tiszta. A tanításon, evangelizáción kívül azért dolgoznak, hogy ez így legyen. Szép példa, amit láttunk, és tudjuk, a példánál erősebb nevelő erő nincs.

Este későn, a szerzetesek éjszakai zsolozsmáját követően a legtöbben a templom csendjét kerestük fel. Mi vezetett oda

minket? Ki tudja.... – de mindnyájunkat felemelő érzés töltött el a CSEND-ben. Többünk számára ez az élmény vált a lelki-gyakorlat legkiemelkedőbb pontjává, mert akkor, ott, olyan Valakivel találkoztunk, aki felülmúlhatatlan.

Hétfőn a reggeli és a zsolozsma után pakoltunk, majd játékot követően indultunk haza. Mindnyájan kipihenten és lelkileg feltöltődve azzal az érzéssel búcsúztunk, hogy jövőre ugyanígy, ugyanitt szeretnénk lenni.

K. D. J.

CSEPPBEN A (MAGYAR) TENGER

Balaton-felvidék, 2017. június 10.

Hosszú férfikörös évadot zártunk június elején a szintén hosszú és kimerítő Balaton-felvidéki kirándulással. Heten – nem mint gonoszok – kerededtünk fel június 10-én kora reggel, és indultunk busszal Aszfőfőre. Az érkezést követően a fásasztó buszozás során vesztített folyadékot némi fröccsel pó-

toltuk, az éhségünket pedig finom balatoni keszeggel csillapítottuk. Ezek után már nem tudtunk több értelmes kifogást találni, és nekivágtunk a Tihanyi-félszigetnek. ►

NAPKÖZIS TÁBOR

Don Bosco Közösségi Ház, 2017. június 19–23.

Néha tréfásan Kati tábornak is szoktuk magunk között említeni, mivel már öt éve vállalkozunk közösen – Szász Kati és jómagam, Szegedi Kati – erre a feladatra. Mindig nagy örömmel készülünk, szeretnénk a szülőknek segíteni abban, hogy a hosszú nyári szünetből egy hetet tartalmas programokkal töltsünk meg.

Most sem volt másként, több mint huszonöt gyermek vett részt a napközis táborban. Kétszer szoktunk elmenni egész napra, és háromszor a Don Bosco Közösségi

- ▶ Sajkod felől másztunk fel a kilátóhoz, majd pedig a Csúcs-hegyre. A nyugati gerincen haladtunk végig, gyönyörű kilátással a Balaton nyugati medencéjére. Hegy és víz talán egyedül a Dunakanyarban található még együtt ilyen harmóniában.

A gerincet elhagyva a félsziget belseje felé fordultunk, a gejzirkúpokat és a Belső-tavat is érintve érkeztünk a faluba. Egy kis frissítő cukrászda után hajóval folytattuk az utat Balatonfüredre, majd kiadós séta után vonattal utaztunk vissza Budapestre.

Úgy gondolom, mindenki számára emlékezetes marad ez a kirándulás. Kicsit olyan volt, mint az egész évünk – cseppben a tenger. Nehezen szerveződött meg, sok volt benne a bizonytalanság. Indulás előtt azon izgultunk, milyen lesz az idő, fog-e esni – esett –, összejön-e megfelelő létszám? Azután végül valami átlendített a szervezési bizonytalanságokon, eldöntöttük, megyünk. A kirándulás során otthon hagytuk mindennapi gondjainkat, egyszerűen élveztük az együtt töltött időt. Bár tervbe vettük, de végül nem sok szó esett arról sem, hogyan folytatódik ősszel a Férfikör. Az időjárás megszervezésével együtt ezt is a Gondviselésre bíztuk.

Délutánra gyönyörűen kisütött a nap – a Férfikör folytatódik!

K. J.

Házban maradunk. Idén egy napot strandoltunk a Bókai-kertben, egy napra pedig Kecskemétre vonatoztunk, ahol a Kiskun-sági Nemzeti Park interaktív kiállításán ismerkedtünk az állatvilággal, növényekkel, természeti képződményekkel, majd nagyot játszottunk az emeleten elhelyezett érdekes kirakókkal és táblás játékokkal.

A nagy nyári forróság már ekkor elkezdődött, de közösségi házunk kellemes természetes klímájában most sem csalódtunk. Minden jóban volt itt részünk, a reggeli áhítatokat felnőtt fiatalok gitárral kísérték, és sokat játszottunk, sportoltunk az udvaron

ÁLTALÁNOS ISKOLÁSOK TÁBORA

Csévharaszt, 2017. július 20–24.

a platánok alatt. A kézműves foglalkozások is tetszettek a gyerekeknek, főleg a kavicsfestés. Nagyon szerettek elbábozni egy-egy történetet, amibe valahogy a vicceselés is belekeveredett. A reggeli tömbfutás is nagyon izgalmasan alakult, ahol nem igazán a gyorsaság, hanem inkább a részvétel volt a fontosabb.

Ez a hét a sok-sok játékról és a vidámságról szól. Nagyon köszönjük Zolinak a finom ebédeket, valamint kedves barátainknak a hot-dog kifliket, melyet többféle töltelékkel majszoltunk délutánonként.

Azt gondolom, hogy táborunk célja megvalósult, újra tudtunk segíteni a szülőknek, újra együtt töltöttek a gyerekek egy hetet közösségben, figyelve a természetszeretetre és egymásra. A jövő évi viszontlátásra!

SZÁSZ KATI és SZEGEDI KATI

Júliusban ismét megrendezésre került plébániánk általános iskolás tábora. Hajdú Nonó és Mayer Gabi szervezésében, Szegedi Kati néni patronálásával újból csodálatos napokat töltöttünk együtt!

Vonattal és busszal érkeztünk meg első nap a szállásunkra, Csévharasztra, a falu plébániájára. A lepakolás és sátorállítás után megtörtént a csoportbeosztás, majd ismerkedés és közös játék következett. Délután elsétáltunk a közeli erdőbe, és mindenki kedvencével folytattuk: a számháborúval. Ezután kicsit porosan ugyan, de jókedvűen tértünk vissza a szállásra, ahol a nap zárásaképp kezdetét vette az esti fürdés...

Másnap mászókéességünket gyakorolhattuk a szomszéd kalandparkban. Kicsik és nagyok egyaránt elmondhattuk, hogy kivétel nélkül mindenki megérdemelte azt a fagyit, amit a kalandok után jóízűen elnyalogattunk. A következő napon pólót festettünk, mindenki csapatának saját címerét mázolhatta a textilre.

A tábor témája a Teremtéstörténet volt, s a csoportos beszélgetések alkalmával meghallgathattuk egymás gondolatait a témával kapcsolatban.

Másnap fürödtünk a közeli Nádas tónál, ►

▶ és a sok csúzdázás közben azért a nutellás kenyér sem maradt ki...

A zárónapon pakolást, babozást, eredményhirdetést követően indultunk haza, és a minket itthon fogadó eső sem tudta lemosni arcunkról a mosolyt. Köszönjük szépen minden szervezőnek, segítőnek, és résztvevőnek, aki ilyen felejthetetlené tette nekünk ezt a pár napot!

K. K.

MINDEN NAPRA EGY SZURDOK...

Ausztria, 2017. augusztus 12–15.

Több év után csatlakoztam újra az augusztus végi plébániai túrázók népes társaságához. Nem bántam meg, sőt...

Az idei kirándulás az Ötsher-hegység tájaira, a hegyek, szurdokok és vízesések vidékére vezetett. Az Ausztriában töltött három és fél nap annyi látnivalóval és szépséggel volt teli, hogy hazafelé jövet szinte fel sem tudtuk sorolni, mi mindent láttunk, éltünk át. A megérkezés és a szállás elfoglalása után az időjárás aggasztó volta ellenére elindultunk az Ötsher-csúcs támadására, és legjobbjaink az ormokon megpihenő

felhők, köd és szitáló eső dacára bevették a hegyet. Jónéhány társammal a kitett sziklás rész, az óriási szél és a rossz látási viszonyok miatt visszavonulót fújtunk. Azért mi, gyengék sem szomorkodtunk, hiszen a hegy derekán lévő „Hütté”-ben forró teával, kávéval, levestel és kedélyes női traccspartival múltattuk az időt.

A másnap reggeli esőben való gyülekezés az elriasztásunkra szolgált, de hiába. Minden az előzetes tervek szerint haladt, az időjárás pedig, látva eltántoríthatatlanságunkat, megkönyörült rajtunk. Csodaszép időben, kellemes útvonalon, szebbnél szebb tájakon vitt az utunk. Ausztria „Grand Canyon”-ja, az Ötsherggraben hatalmas, fehér sziklákat, kristálytiszta vizű patakokat és

lenyűgöző vízeséseket tartogatott számunkra. Külön köszönet Viola Zsoltnak azért, hogy minden túránkon úgy tudunk közösen kirándulni, hogy mindenki kondíciójának és elkötelezettségének megfelelően dönthet arról, hogy mennyire szeretne önnön komfortzónáján kívülre kerülni. Kisebb csoportokban, de a világos utasításoknak köszönhetően az eltévedés veszélye nélkül barangoltunk Ausztria legnagyobb szurdok völgyében. Sziklákon megközelíteni

a legnagyobb vízesést, a víz mögül integetni a többieknek, nem csak a fiataloknak okozott örömet. Sőt, a legbátrabbak még meg is merítkeztek a jéghideg vízben.

A harmadik nap programját mindenki magának állíthatta össze. Sokan sokféle jártunk: a társaság nagy részével együtt mi is kipróbáltuk a hegyi rollerezést, majd fellibegtünk a Hochkar csúcsára, ahová nemrégiben egy hatvan méteres függőhidat és egy körpanorámás kilátót (Skytour) építettek, ahonnan az Alpok 2000 méter feletti hegyeire nyílik csodás panoráma.

Mivel a mai napra szánt szurdokot sem akartuk kihagyni, így délutánra még beiktattuk a „Wasserloch”-ot. A szurdokban ismét sok-sok vízeséssel találkoztunk. Azt hiszem, esélyem sincs arra, hogy a jelen nem lévőknek leírjam azt a hatást, amit ezek a gyönyörű, magasról alázúduló, szivárványokat tükröző vizek látványa, hangja vált ki. Mint ahogy azt sem, hogy mit rejthet a lakonikus tömörségű mondat: „a meredek szurdokon való feljutást pallók, lépcsők és korlátok segítik”.

A kirándulás utolsó napján a Medve-szurdok volt az úticélunk.

Ez az úticél már évek óta a bakancslistámon szerepelt – most már elmondhatom, hogy teljesítettem. Egy kis statisztika: 115 híd, 49 létra és 2900 létrafok. Az olvasó megnyugtatására: nem én számoltam meg, energiám sem lett volna rá...

Elképesztően szép táj. Kis vízesés, nagy vízesés, csobogó patak, lezúduló patak. Csak egyet tudok érteni az egyik túrablog bejegyzésével: „Az általam bejárt szurdokok közül a Medve-szurdok a legnehezebb, de megéri a fáradságot, mert nagyon szép és vadregényes. Bármikor visszamennék, és vállalnám a háromnapos izomlázat, ami a szép emlékek mellé marad utána.”

Testnek és léleknek is jól esett ez a négy nap, köszönet érte a túra szervezőjének, Viola Zsoltnak. Külön köszönet azért is, hogy maximális helyismerettel és szakértelemmel kíséri az utunkat, hogy végtelen türelemmel magyarázza az útvonalakat, hogy őszinte lelkesedésének még a legkimerültebb ember sem tud ellenállni. Hogy honnan marad energiája arra, hogy még esti vetélkedőt is készítsen a számunkra, szinte felfoghatatlan. Mindenesetre szeretnénk, ha még sokáig kitarzana!

N. Gy.

ANYAKÖNYVI ADATOK

KERESZTELŐK

☞ **Fajt Hella**

születési év: 2016

keresztelés ideje: 2017. június 4.

☞ **Bazsa Levente**

születési év: 2015

keresztelés ideje: 2017. június 11.

☞ **Devecsery-Varga Simon**

születési év: 2012

keresztelés ideje: 2017. június 18.

☞ **Szikszó Bálint Teofil**

születési év: 2017

keresztelés ideje: 2017. június 18.

☞ **Kasza Nina**

születési év: 2016

keresztelés ideje: 2017. június 25.

☞ **Hatházi Csanád**

születési év: 2016

keresztelés ideje: 2017. július 30.

☞ **Hatházi Gergő Péter**

születési év: 2014

keresztelés ideje: 2017. július 30.

☞ **Kozma Laura Nikolett**

születési év: 2017

keresztelés ideje: 2017. augusztus 27.

☞ **Kucsá Medárd**

születési év: 2015

keresztelés ideje: 2017. szeptember 2.

☞ **Révész Ádám**

születési év: 2014

keresztelés ideje: 2017. szeptember 3.

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

☺ **Serbán Katalin és Szilágyi Krisztián**

– 2017. június 24.

☺ **Sipos Zsuzsanna és Murai Gábor** –

2017. július 28.

☺ **Balogh Nóra és Gáspár Tibor** –

2017. augusztus 4.

TEMETÉSEK

† **Juhász Imréné (Kiss Julianna)**

születési év: 1932

temetés ideje: 2017. június 9.

† **Palotás Attila**

születési év: 1952

temetés ideje: 2017. június 21.

† **Holpert Imréné (Magyar Julianna)**

születési év: 1937

temetés ideje: 2017. június 28.

† **Andruskó Attiláné (Gucsik Anna)**

születési év: 1939

temetés ideje: 2017. június 30.

† **Turjáczy István**

születési év: 1924

temetés ideje: 2017. június 30.

† **Tóth Istvánné (Werner Mária)**

születési év: 1935

temetés ideje: 2017. július 7.

† **Hirschler Györgyné**

(Wolfgang Ibolya)

születési év: 1938

temetés ideje: 2017. július 12.

† **Galambosi Sándorné (Tóth Eszter)**

születési év: 1931

temetés ideje: 2017. július 21.

† **Babics Gyúró**

születési év: 1929

temetés ideje: 2017. augusztus 4.

† **Füredi Bálint**

születési év: 1929

temetés ideje: 2017. augusztus 9.

† **Csonka Jánosné (Balla Magdolna)**

születési év: 1931

temetés ideje: 2017. augusztus 16.

† **Borbély Gyula**

születési év: 1950

temetés ideje: 2017. augusztus 18.

† **Kovács Péterné (Selymes Ágnes)**

születési év: 1946

temetés ideje: 2017. augusztus 30.

† **Ördög János**

születési év: 1937

temetés ideje: 2017. szeptember 5.

† **Békefi Árpádné (Drahos Erzsébet)**

születési év: 1946

temetés ideje: 2017. augusztus 30.

HÁZI PRAKTIKÁK

ALMÁS BUGYOR

Már javában folynak a betakarítási munkálatok, és szinte minden hétvégére jut valamilyen ezzel kapcsolatos rendezvény,

ünnepség. Szép régi szokás, hogy az ős terményeit kosárban az oltár elé helyezük, ezzel kifejezve hálánkat a jó termésért, a mindennapi kenyérért, és egyben kérve a Mindenható áldását a következő évi jó termésre is.

Van, ahol szüreti felvonulással, másutt káposztafesztivállal, de több helyen almafesztivállal is ünneplik a betakarítást. Az almahoz kapcsolódik következő receptünk is:

Hozzávalók a tésztához: 40 dkg liszt, 25 dkg margarin, 3 tojássárgája, 1 egész to-

jás, 2 dkg élesztő egy kis tejben megfuttatva, csipet só.

Hozzávalók a töltelékhez: 1 kg alma, kevés cukor, fahéj, baracklekvár, cukros darált dió.

A tészta hozzávalóit összegyúrjuk, és fél órát pihentetjük. Közben a reszelt almát kevés cukorral és őrölt fahéjjal megpároljuk. A tésztát vékonyra kisodorjuk, nagyobb pogácsaszaggatóval kiszaggatjuk. A korongokat baracklekvárral megkenjük, és párolt almát rakunk rá. Összefogjuk a tésztát, és gombócokat formázunk belőle, majd beleforgatjuk a tésztából kimaradt tojásfehérjébe, a cukros dióba. 180 fokban sütőben rózsaszínre sütjük.

Jó étvágyat kívánunk hozzá! K. L. M.

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente hatszor

Szerkesztőség:

Mahimai Raj Anthony (M. R. A.), Hajdu Noémi (H. N.), Knábné Lakatos
Mariann (K. L. M.), Maros Pál (M. P.), Mayer Gabriella (M. G.),
Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.), Némethné Kiss Erika (N. K. E.)

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még:

Kollányi Katalin (K. K.), Kollányiné Dohán Judit (K. D. J.), Knáb József (K. J.),
Szász Katalin, Szegedi Katalin

Fotók:

Knáb József, Kraus Csanád, Sárkány György, Viola Zsolt

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407

e-mail: szemere.mustarmag@gmail.com

www.szemere-plebania.hu

A tavalyi évekhez hasonlóan idén is szervezünk közös egyházközségi zarándoklatot Sümegre, a ferences kolostorba, Barsi Balázs atya lelkigyakorlatára.

A program november 3–5-éig, péntek estétől vasárnap délig tart.

A szállás díja két éjszakára 5000 Ft.

Jelentkezni szeptember 17-éig lehet Vadas Tamásné Hajnainál a szállásdíj kifizetésével. További részletek a hirdetőtáblán olvashatók.

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

- **szepetember 13. szerda:** fatimai imaest az Erzsébetlepi templomban, 17 órától rózsafüzér, 18 órákor szentmise lesz;
- **szepetember 24. vasárnap:** a 9:30 órai szentmisén nemrégiben temetett halottainkra emlékezünk;
- **szepetember 25. hétfő:** 24 órás szentségimádás;
- **október 6. péntek:** elsőpéntek, szentmise Jézus Szíve tiszteletére 18 órákor;
- **október 7. szombat:** elsőszombat, 17:15 órától rózsafüzér, majd 18 órákor szentmise lesz;
- **október 22. vasárnap:** a 9:30 órai szentmisén nemrégiben temetett halottainkra emlékezünk;
- **október 23. hétfő:** 24 órás szentségimádás, nemzeti ünnepünkön 18 órákor szentmisét mutatunk be magyar hazánkért;
- **november 1. szerda:** Mindenszentek főünnep, parancsolt ünnep. Szentmiséink 7:30 és 18 órákor lesznek, az esti szentmise után megemlékezés elhunytjainkról;
- **november 2. csütörtök:** Halottak napja, 18 órákor szentmisén emlékezünk meg elhunyt szeretteinkről. A szentmise végén elimádkozzuk a halottaknap esti dicséretet. Reggel ezen a napon nem lesz szentmise;
- **november 3. péntek:** elsőpéntek, szentmise Jézus Szíve tiszteletére 18 órákor;
- **november 4. szombat:** elsőszombat, 17:15 órától rózsafüzér, majd 18 órákor szentmise lesz;
- **november 13. hétfő:** fatimai imaest a Havanna-telepi Szent László templomban, 17 órától rózsafüzér, 18 órákor szentmise lesz;
- **november 20. hétfő:** 24 órás szentségimádás.
- **november 26. vasárnap:** Krisztus Király főünnep, a 9:30 órai szentmisén nemrégiben temetett halottainkra emlékezünk;

HIRDETÉSEK

- **október hónap** a Szűzanya hónapja, ezért a hétköznap reggeli szentmisék után és az esti szentmisék előtt közösen imádkozzuk a rózsafüzért Szűz Mária tiszteletére;
- **október 23. vasárnap:** missziós vasárnap, a perselyadományokat a missziók javára továbbítjuk az Érsekségre.

HITTANÓRÁINK RENDJE 2017/2018

Elsőáldozásra készülők	hétfő 16:30 óra
Felsőösknek (4–8. osztályig)	csütörtök 16:30 óra
Középiskolások, kis ifik	kedd 19 óra
Egyetemista, felnőtt fiatalok	szerda 19:30 óra
Felnőtt csoport	hétfő 19 óra
Bibliaóra	csütörtök 18:45 óra

EGYÉB KÖZÖSSÉGI PROGRAMOK A PLÉBÁNIÁN

Énekkar	minden péntek vagy szombat, 19 óra
Asszonykör	minden hónap utolsó kedd, 20 óra
Férfikör	minden hónap 3. kedd, 19:30 óra
Nyugdíjasklub	minden hónap utolsó csütörtök, 17 óra
Irodalmi kör	minden hónap utolsó péntek, 20 óra

- Tájékoztatjuk a kedves testvéreket, hogy az **egyházközségi hozzájárulást**, régi nevén egyházi adót, az év végéhez közeledve a szentmiséket követően a sekrestyében, illetve irodai szolgálat ideje alatt a plébánián lehet befizetni. Aki sárga csekken szeretné feladni, a megjegyzés rovatban tüntesse fel, hogy az összeget egyházközségi hozzájárulásnak szánja.